

сѣх; него казвѣате: а друго то което ва чѣка по чело то; него оумзлачавате.

Тѣй ѿ Діавола-тѣ дѣмаше на Христа Спасителя, отъ св. Писаніе: „Ако си сынъ Божій, хвърли се долѣ, ѿ той ще заповѣда на Ангелы тѣ си, за да те взематъ на рѣцѣ тѣ си; за да си неспзнешъ о камънь-е то ногъ тѣ.“(а) Но, о Діаволе! Защо не дѣмашъ іоше на долѣ? защо не доискарвашъ всичкій-тѣ стихъ? сирч. „На Аспіда ѿ на Васіліска ще настѣпншъ; ѿ ще потѣпшишъ лѣва (раслана) ѿ змѣнта.“(б) Но, не понесе мѣ тока! защо то, то бѣше писано; че, Христосъ ще стѣпи на главъ тѣ мѣ, ѿ ще го смаже; както го ѿ смаза най-послѣ, като мѣ рече: „Иди задъ мене Сатано.“(в)

Че, ѿ противници тѣ ни; като подражаватъ на оучитель-тѣ си; ѿ тѣ недоизричатъ всички тѣ дѣмы.

Ето какво от-говори Христосъ на Іоанновы тѣ оученицы: „Да ли могатъ да плачѣтъ (ѿ да тѣжѣтъ) сынове тѣ свадбарски; до като е съсѣ тѣхъ младоженникъ-тѣ?

(а) Мат. 4. 6.

(б) Псал. 90. 13.

(в) Мат. 4. 10.